

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

SPLIT

(adresa nadležne jedinice)

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC SPLIT

14-05-2021

Nadležni trgovački sud SPLIT

Poslovni broj spisa 11. St-340/2021-4

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA 120-11/21-20/32
UR. BROJ 07-32-21-15

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

LEONARDO DRUŽIDANIC

OIB

17504509330

Adresa / sjedište

SPLIT, Sulimanceva 3

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

JM SIGNAL - P.T.F.E. d.o.o.

OIB

40959728416

Adresa / sjedište

SPLIT, Papandopulove 22

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda P-5084/2017 G2-166/2020-2 P-139/2008 G5 P2-1962-2/2020

Iznos dospjele tražbine 599.349,71 (kn)

Glavnica 502.866,94 (kn)

Kamate 97.482,77 (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka

601.817,96 (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos 560.678,77 (kn)

Naziv ovršne isprave

OKR - 2873/20-2

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

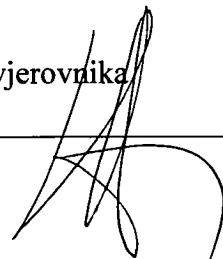
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Split, 14.05.2021.

Potpis vjerovnika

OBRAČUN KAMATE S VIŠE GLAVNICA

Glavnica	Šif. KTE	Datum od	Datum do	Kamata	Ukupno
11.090,00	12	20.11.2019.	14.05.2021.	646,52	11.736,52
11.090,00				646,52	11.736,52

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR SPLIT
Odjel za provedbu ovrha 5

Datum: 12.05.2021.

Specifikacija izvršenja osnove za plaćanje OVR-2873/20-2

Vrsta dokumenta: Rješenje o ovrsi

Datum primitka: 16.02.2021.

Ovršenik: DM SIGNAL - P.T.F.E. d.o.o. - OIB: 40959728416

Datum naplate/zaplje	Iznos naplate	Naplaćeni iznos kamate/tečajna razlika	Naplaćeni iznos glavnog duga	Nenaplaćeni iznos dospjele kamate/tečajna razlika	Nenaplaćeni iznos glavnog duga	Iznos zapljene	Banka naplate/zaplje	OIB solidarnog ovršenika/OIB prednika
----------------------	---------------	--	------------------------------	---	--------------------------------	----------------	----------------------	---------------------------------------

Broj računa i naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava: HR0724070003234120189 - LEONARD DRUŽIJANIĆ
Model i PNB: 0 2873-20

Iznos duga: 36.225,00		Vrsta duga: trošak						
19.04.2021.	712,17	712,17	0,00	643,62	36.225,00	0,00	2407000	
19.04.2021.	36.868,62	643,62	36.225,00	0,00	0,00	0,00	2360000	
Iznos duga: 11.250,00		Vrsta duga: trošak						
19.04.2021.	11.484,82	234,82	11.250,00	0,00	0,00	0,00	2360000	
Iznos duga: 2.000,00		Vrsta duga: trošak						
19.04.2021.	2.000,00	0,00	2.000,00	0,00	0,00	0,00	2360000	
Napl. po ovrh.: 51.065,61		1.590,61	49.475,00					

Broj računa i naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava: HR0724070003234120189 - LEONARD DRUŽIJANIĆ
Model i PNB: 0 2873-20

Iznos duga: 462.520,00		Vrsta duga: glavnica		Primjedba: privremena obustava izvršenja zbog otvaranja predst.postupka				
19.04.2021.	96.718,66	96.718,66	0,00	96.482,93	462.520,00	0,00	2360000	
Napl. po ovrh.: 96.718,66		96.718,66	0,00					

Ukupno naplaćeno (glavni dug):		49.475,00						
Ukupno naplaćeno (kamata/tečajna razlika):		98.309,27						
Ukupno zaplijenjeno:		0,00						
Ukupno nenaplaćeno:		560.678,77						
Ukupno obustavljeno/opozvano:		0,00						

NAPOMENA: Specifikacija sadrži samo dugove u korist LEONARD DRUŽIJANIĆ.

Ovaj dokument je pravovaljan bez pečata i potpisa.

Datum: 12.05.2021.

Specifikacija izvršenja osnove za plaćanje OVR-2267/2016

Vrsta dokumenta: Rješenje o ovrsi
Datum primitka: 22.04.2016.

Ovršenik: LEONARD DRUŽIJANIĆ - OIB: 17504509330

Datum naplate/zapljene	Iznos naplate	Naplaćeni iznos kamate/ tečajna razlika	Naplaćeni iznos glavnog duga	Nenaplaćeni iznos dospjele kamate/tečajna razlika	Nenaplaćeni iznos glavnog duga	Iznos zapljene	Banka naplate/ zapljene	OIB solidarnog ovršenika/OIB prednika
Naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava: Financijska agencija								
Iznos duga: 65,00		Vrsta duga: naknada t.s.16.1.1.						
26.04.2016.	65,00	0,00	65,00	0,00	0,00	0,00	2330003	
Naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava:								
Iznos duga: 14,00		Vrsta duga: naknada t.s.16.1.2.						
26.04.2016.	14,00	0,00	14,00	0,00	0,00	0,00	2330003	
Naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava:								
Iznos duga: 15,00		Vrsta duga: naknada t.s.16.1.3.1.						
26.04.2016.	15,00	0,00	15,00	0,00	0,00	0,00	2330003	
Naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava:								
Iznos duga: 20,00		Vrsta duga: naknada t.s.16.1.3.2.						
26.04.2016.	20,00	0,00	20,00	0,00	0,00	0,00	2330003	
Naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava:								
Iznos duga: 75,00		Vrsta duga: naknada t.s.16.1.3.3.						
26.04.2016.	75,00	0,00	75,00	0,00	0,00	0,00	2330003	
Naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava:								
Iznos duga: 14,30		Vrsta duga: naknada t.s.16.2.1.1.						
12.09.2017.	14,30	0,00	14,30	0,00	0,00	0,00	2330003	
Naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava:								
Iznos duga: 10,20		Vrsta duga: naknada t.s.16.2.2.1.						
12.09.2017.	6,14	0,00	6,14	0,00	4,06	0,00	2330003	
27.07.2018.	4,06	0,00	4,06	0,00	0,00	0,00	2330003	
Naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava:								
Iznos duga: 4,00		Vrsta duga: naknada t.s.16.2.2.2.						
27.07.2018.	4,00	0,00	4,00	0,00	0,00	0,00	2330003	
Napl. po ovrh.: 217,50		0,00	217,50					
Broj računa i naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava: HR8823600001102453644 - DM SIGNAL-P.T.F.E. D.O.O.								
Model i PNB: 0 2267-16								
Iznos duga: 1.250,00		Vrsta duga: trošak						
23.06.2016.	1.268,15	18,15	1.250,00	0,00	0,00	0,00	2330003	
Napl. po ovrh.: 1.268,15		18,15	1.250,00					
Broj računa i naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava: HR8823600001102453644 - DM SIGNAL-P.T.F.E. D.O.O.								
Model i PNB: 0 2267-16								
Iznos duga: 19.430,40		Vrsta duga: glavnica		Primjedba: obustava/opoziv vrste duga				
23.06.2016.	5.345,33	5.345,33	0,00	12.044,25	19.430,40	0,00	2330003	
13.07.2016.	1.413,18	1.413,18	0,00	10.715,37	19.430,40	0,00	2330003	
10.08.2016.	1.205,62	1.205,62	0,00	9.626,88	19.430,40	0,00	2330003	
12.09.2016.	1.645,99	1.645,99	0,00	8.118,94	19.430,40	0,00	2330003	
11.10.2016.	1.409,38	1.409,38	0,00	6.830,88	19.430,40	0,00	2330003	

Datum: 12.05.2021.

**Specifikacija izvršenja osnove za plaćanje
OVR-2267/2016**

Vrsta dokumenta: Rješenje o ovrsi
Datum primitka: 22.04.2016.

Ovršenik: LEONARD DRUŽIJANIĆ - OIB: 17504509330

Datum naplate/zaplje	Iznos naplate	Naplaćeni iznos kamate/ tečajna razlika	Naplaćeni iznos glavnog duga	Nenaplaćeni iznos dospjele kamate/tečajna razlika	Nenaplaćeni iznos glavnog duga	Iznos zapljene	Banka naplate/ zapljene	OIB solidarnog ovršenika/OIB prednika
11.11.2016.	1.189,30	1.189,30	0,00	5.771,26	19.430,40	0,00	2330003	
12.12.2016.	1.391,03	1.391,03	0,00	4.509,91	19.430,40	0,00	2330003	
11.01.2017.	1.421,09	1.421,09	0,00	3.213,28	19.430,40	0,00	2330003	
13.03.2017.	1.616,19	1.616,19	0,00	1.850,57	19.430,40	0,00	2330003	
18.04.2017.	158,57	158,57	0,00	1.839,18	19.430,40	0,00	2330003	
27.07.2018.	2,32	2,32	0,00	3.642,30	19.430,40	0,00	2330003	
19.09.2018.	15,98	15,98	0,00	3.822,37	19.430,40	0,00	2330003	
12.10.2018.	1,49	1,49	0,00	3.904,38	19.430,40	0,00	2330003	
02.01.2019.	1.188,56	1.188,56	0,00	3.013,22	19.430,40	0,00	2407000	
22.01.2019.	2.129,41	2.129,41	0,00	953,44	19.430,40	0,00	2407000	
22.02.2019.	26,16	26,16	0,00	1.035,21	19.430,40	0,00	2407000	
23.04.2019.	41,07	41,07	0,00	1.203,03	19.430,40	0,00	2407000	
26.06.2019.	12,54	12,54	0,00	1.413,31	19.430,40	0,00	2407000	
23.08.2019.	52,40	52,40	0,00	1.555,94	19.430,40	0,00	2407000	
22.10.2019.	38,10	38,10	0,00	1.719,06	19.430,40	0,00	2407000	
22.11.2019.	10,10	10,10	0,00	1.812,93	19.430,40	0,00	2407000	
23.12.2019.	356,24	356,24	0,00	1.560,66	19.430,40	0,00	2407000	
31.12.2019.	2.500,00	1.587,49	912,51	0,00	18.517,89	0,00	2407000	
21.01.2020.	26,77	26,77	0,00	38,15	18.517,89	0,00	2407000	
21.02.2020.	50,32	50,32	0,00	83,66	18.517,89	0,00	2407000	
28.10.2020.	4,25	4,25	0,00	282,33	18.517,89	0,00	2407000	
16.11.2020.	2.259,95	338,95	1.921,00	0,00	16.596,89	0,00	2407000	
28.12.2020.	2.259,95	112,18	2.147,77	0,00	14.449,12	0,00	2407000	

Napl. po ovrh.: **27.771,29** 22.790,01 4.981,28

Ukupno naplaćeno (glavni dug):	6.448,78
Ukupno naplaćeno (kamata/tečajna razlika):	22.808,16
Ukupno zaplijenjeno:	0,00
Ukupno nenaplaćeno:	0,00
Ukupno obustavljeno/opozvano:	14.449,12

Ovaj dokument je pravovaljan bez pečata i potpisa.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 Pž-1963/2016-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Lenka Čorić, u pravnoj stvari tužitelja LEONARDA DRUŽIJANIĆA iz Splita, Slavonska 15, OIB 17504509330, kojeg zastupaju punomoćnici Mira Boban i Gordan Lolić, odvjetnici u Splitu, protiv 1. tuženika LIDIJE TOMIĆ iz Splita, Papandopulova 22, OIB 16102996741 i 2. tuženika TD DM SIGNAL P.T.F.E. d.o.o. Split, Papandopulova 22, OIB 40959728416, koje zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Mrklić & partneri j.t.d. Split, Klaićeva poljana 1, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-139/2008 od 4. veljače 2016., 28. veljače 2020.

presudio je

I. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-139/2008 od 4. veljače 2016. u dijelu kojim je naloženo tuženicima da plate tužitelju iznos od 462.520,00 kn sa zateznim kamatama od 9. ožujka 2015. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-139/2008 od 4. veljače 2016. u preostalom dijelu tako da se odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev za plaćanje zateznih kamata na iznos od 462.520,00 kn od 20. travnja 2004. do 8. ožujka 2015., kao i zateznih kamata na taj iznos od 9. ožujka 2015. do isplate preko stope propisane za ostale odnose.

riješio je

I. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-139/2008 od 4. veljače 2016. u točki I. i dijelu točke II. izreke kojim je naloženo tuženicima da tužitelju nadoknade parnične troškove u iznosu od 72.450,00 kn sa zateznim kamatama od pravomoćnosti presude do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-139/2008 od 4. veljače 2016. u dijelu točke II. njegove izreke tako da se odbija tužiteljev zahtjev za plaćanje zateznih kamata na iznos od 72.450,00 kn preko stope propisane za ostale odnose.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-139/2008 od 4. veljače 2016. naloženo je tuženicama da plate tužitelju na ime naknade za 1/3 vrijednosti neostvarene dobiti iznos od 462.520,00 kn sa zateznim kamatama od 20. travnja 2004. do 31. prosinca 2005. prema Uredbi o visini stope zatezne kamate i Zakonu o zateznim kamatama, od 1. siječnja 2006. do 29. lipnja 2013. po stopi određenoj člankom 29. Zakona o obveznim odnosima za odnose iz trgovačkih ugovora, od 30. lipnja 2013. do 31. srpnja 2015. po stopi propisanoj člankom 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi propisanoj člankom 29. Zakona o obveznim odnosima za odnose iz trgovačkih ugovora.

Rješenjem donesenim pod istim poslovnim brojem dopuštena je preinaka tužbe u dijelu koji se odnosi na povećanje neostvarene dobiti od 9. ožujka 2015. (točka I. izreke) i naloženo tuženicama da plate tužitelju troškove postupka u iznosu od 72.450,00 kn sa zateznim kamatama od pravomoćnosti presude do isplate po stopi propisanoj za odnose iz trgovačkih ugovora, dok je tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 70.312,50 kn odbijen kao neosnovan (točka II. izreke).

Tuženici su protiv tih odluka izjavili zajedničku žalbu pobijajući presudu u cijelosti, a rješenje u točki I. i dijelu točke II. kojim je njima naloženo da tužitelju nadoknade parnične troškove, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navode kako zaključak suda o pravu na dobit koja pripada članu društva nije zasnovan na zakonu zato što sama činjenica da je društvo ostvarilo dobit automatski ne znači da će ta dobit pripasti članovima društva, zatim da je postupanjem prvotuženika u konkretnom slučaju štetu moglo pretrpjeti samo društvo DM Signal d.o.o. Ploče, a ne tužitelj kao njegov član jer nema dokaza da bi to društvo isplatilo tužitelju dobit, kao i ostalim svojim članovima. Smatraju da bi za predmetni tužbeni zahtjev aktivno legitimirano bilo upravo društvo DM Signal d.o.o., a ne tužitelj, kako su to već isticali tijekom prvostupanjskog postupka, a također tvrde da je to vidljivo iz nalaza i mišljenja vještaka Blaževića u kojem je utvrđeno da to društvo nije isplaćivalo dobit svojim članovima, pa tako ni tužitelju, nego je ona zadržana u rezervama društva. Slijedom toga ističe kako tužitelj prema redovnom tijeku stvari nije mogao očekivati isplatu dobiti, niti mu je ona mogla izmaknuti postupanjem tuženika, kao i da tužitelj sa svojom jednom trećinom vlasništva nad društvom DM signal d.o.o. nije mogao utjecati na drukčiju odluku članova društva o raspodjeli dobiti. Žalitelji dalje navode kako u obrazloženju presude nije nigdje navedeno na temelju čega je sud utvrdio da tužitelju pripada upravo iznos od 462.520,00 kn sa zateznim kamatama i da zato presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, te da su tijekom postupka predložili provođenje novog vještačenja, a o tome prijedlogu prvostupanjski sud nije odlučio, niti je naveo razloge za to. Smatraju da je postupak u ovoj pravnoj stvari trebalo prekinuti dok se ne okonča postupak koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku pod poslovnim brojem P-567/03 čiji predmet je prethodno pitanje za ovaj postupak jer se u tom sporu traži raskid ugovora o prijenosu poslovnih udjela, te da prvostupanjski sud nije o tome odlučio niti obrazložio zašto je odbio prijedlog tuženika za prekidom postupka. Konačno, žalitelji smatraju da sud nije smio dopustiti preinaku tužbe jer je očito da je time povećan tužbeni zahtjev, a nije objasnio ni zašto bi to bilo svrsishodno. S druge strane, kada bi takvo povećanje tužbenog zahtjeva bilo dopušteno nakon svakog vještačenja, onda bi bila besmislena zakonska odredba prema kojoj se bez pristanka tuženika

ne može povećati tužbeni zahtjev, te ako tužitelj nije bio siguran u visinu svog zahtjeva mogao je postaviti stupnjevitu tužbu, što nije učinio. Predlaže da ovaj žalbeni sud preinači pobijanu presudu i rješenje tako da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan i naloži tužitelju da tuženicima nadoknadi troškove postupka ili da tu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu tužitelj je naveo da je žalba podnesena nakon proteka roka za izjavljivanje žalbe, a potom da su svi žalbeni navodi neosnovani jer je prvostupanjski sud pravilno utvrdio činjenično stanje, pravilno primijenio materijalno pravo i nije učinio bitne povrede odredaba parničnog postupka. Smatra da su navodi tuženika u pogledu eventualne isplate dobiti potpuno neosnovani jer nisu ni u kakvoj vezi sa samim predmetom spora. Ovo posebno zato što je nesporno utvrđeno da je prvotuženik učinio kazneno djelo prijenosa gospodarske cjeline. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu ili odbaciti kao nepravovremenu.

Žalba je pravovremena i djelomično osnovana.

Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe članka 365. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst i 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Iz podataka u spisu razvidno je da je pobijana presuda dostavljena tuženicima 4. veljače 2016., pa je zadnji dan roka za podnošenje žalbe bio 12. veljače 2016. (članak 500. ZPP-a). Upravo tog zadnjeg dana tuženici su uputili žalbu preko pošte preporučenom pošiljkom, pa se taj dan smatra danom predaje sudu (članak 113. stavak 3. ZPP-a). Dakle, suprotno tvrdnjama tužitelja, žalba je podnesena u zakonskom roku.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete za koju tvrdi da ju je pretrpio, kao član društva DM Signal d.o.o. Ploče, zato što je prvotuženik protupravno prenio imovinu tog društva, kao gospodarsku cjelinu, na drugotuženika. U prvobitno postavljenom tužbenom zahtjevu tužitelj je tražio naknadu štete za neostvarenu dobit u iznosu od 200.000,00 kn sa zateznim kamatama od 20. travnja 2004. do isplate. Nakon provedenog vještačenja tužitelj je podneskom od 9. ožujka 2015. povećao tužbeni zahtjev tako da je tražio da mu tuženici plate iznos od 580.489,39 kn na ime naknade za 1/3 vrijednosti prenesene gospodarske cjeline i iznos od 462.520,00 kn na ime naknade za 1/3 vrijednosti neostvarene dobiti. Prvostupanjski sud nije dopustio preinaku tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva za isplatu iznosa od 580.489,39 kn, ali je dopustio preinaku tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva za isplatu naknade štete na ime 1/3 vrijednosti neostvarene dobiti, smatrajući da je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama.

Suprotno žalbenim navodima prvostupanjski sud nije bio dužan posebno obrazlagati svoje stajalište o razlozima zbog kojih je dopustio preinaku tužbe. Budući da se radi o objektivnoj preinaci tužbe pristanak tuženika nije uvjet za preinaku jer prema odredbi članka 190. stavak 3. ZPP-a sud može dopustiti preinaku tužbe i kad se tuženik tome protivi ako smatra da bi to bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama. Osim toga tužitelj je preinačio tužbu nakon što je provedeno vještačenje kojim je utvrđeno kolika je bila vrijednost dobiti koju je ostvario drugotuženik nakon što mu je protupravno prenesena

imovina društva DM Signal d.o.o. Takva preinaka je, doista svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama, zato što se taj odnos može ekonomičnije riješiti u ovom postupku u kojem su već provedeni svi relevantni dokazi, bez nepotrebnog pokretanja novog postupka.

Stoga je na temelju odredbe članka 380. točka 2. ZPP-a žalba tuženika odbijena kao neosnovana i potvrđeno prvostupajnsko rješenje u točki I. njegove izreke.

Osnovani su žalbeni navodi o tome da u obrazloženju presude nije određeno navedeno kako je sud došao do iznosa od 462.520,00 kn koji su tuženici dužni solidarno platiti tužitelju. Međutim, iz obrazloženja je jasno da je na temelju nalaza i mišljenja vještaka Ante Blaževića utvrđeno kako je drugotuženik u razdoblju od osnivanja do 31. prosinca 2013. ostvario akumuliranu dobit u iznosu od 1.387.560,00 kn. S obzirom na to da je tužitelj bio jedan od tri vlasnika poslovnih udjela u društvu DM Signal d.o.o. čija je imovina protupravno prenesena kao gospodarska cjelina na drugotuženika, iz toga bi proizlazio zaključak da tužitelju pripada trećina utvrđene dobiti, a to je iznos od 462.520,00 kn čije je plaćanje predmet ovoga spora.

Neosnovano se žalitelji pozivaju na odnos između članova trgovačkog društva i društva glede prava na isplatu dobiti koje društvo ostvari poslovanjem, jer se ovdje ne radi o dobiti društva koja pripada članovima društva. Tužitelj nije član društva drugotuženika i sporni iznos ne predstavlja dobit koja njemu pripada kao članu društva. Naime, još iz činjenica na kojima tužitelj zasniva tužbeni zahtjev jasno je da je tužitelj bio član društva DM Signal d.o.o. čija je imovina prenesena na drugotuženika, pa tužitelj kao član toga društva traži naknadu štete u vidu izmakle koristi koju bi ostvario da je društvo čiji je član nastavilo poslovati sa svojom imovinom. Budući da je imovina prenesena na drugotuženika, on je ostvario dobit poslovanjem tom imovinom, a prvotuženik kao osoba koja je sklopila ugovor o prijenosu gospodarske cjeline je to omogućio drugotuženiku svojim protupravnim postupanjem. S druge strane, žalitelji ne osporavaju činjenicu da je prvotuženik proglašen krivim i kažnjen za kazneno djelo krivotvorenja isprava prilikom sklapanja ugovora o prijenosu gospodarske cjeline pravomoćnom presudom Općinskog suda u Metkoviću poslovni broj K- 63/04 od 22. travnja 2005., kao ni činjenicu da je drugotuženik nastavio poslovati koristeći imovinu društva DM Signal d.o.o.

Stoga je pravilan zaključak prvostupajnskog suda da se ovdje radi o izvanugovornoj odgovornosti za štetu iz članka 154. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01; dalje u tekstu: ZOO/91) koji se na temelju odredbe članka 1163. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 78/15 i 29/18; dalje u tekstu: ZOO) primjenjuje na obvezne odnose koji su nastali prije 1. siječnja 2005. kada je taj zakon stupio na snagu.

Također je pravilan i zaključak prvostupajnskog suda da je tužitelj pretrpio štetu u vidu izmakle koristi koja predstavlja sprečavanje povećanja njegove imovine (članak 155. ZOO/05). Tužitelj je po redovitom tijeku stvari mogao očekivati da će društvo čiji je član ostvarivati dobit jer je upravo to cilj i svrha osnivanja trgovačkog društva.

Točne su tvrdnje žalitelja da prvostupajnski sud nije odlučio o njihovom prijedlogu da se provede novo vještačenje radi utvrđivanja visine dobiti koju je drugotuženik ostvario nakon prijenosa imovine društva DM Signal d.o.o. Međutim, iz obrazloženja presude očito je da je prvostupajnski sud ocijenio nalaz i mišljenje vještaka Ante Blaževića valjanim dokazom na

temelju kojega je utvrdio sve bitne činjenice potrebne za odlučivanje o visini tužbenog zahtjeva. Novo vještačenje provodi se onda kada je nalaz nejasan, nepotpun ili u proturječnosti sam sa sobom ili s izviđenim okolnostima, a ti se nedostaci nisu mogli otkloniti ponovnim saslušanjem vještaka (članak 261. stavak 2. ZPP-a). Prema tome, neodlučivanje o tom dokaznom prijedlogu tuženika nije utjecalo na pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Također su točni žalbeni navodi o tome da prvostupanjski sud nije donio posebno rješenje kojim odbija prijedlog tuženika da se ovaj postupak prekine do okončanja postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku pod poslovnim brojem P-567/03 radi raskida ugovora o prijenosu poslovnih udjela na temelju kojega je tužitelj stekao 1/3 poslovnog udjela u društvu DM Signal d.o.o. Samo u slučaju da je smatrao da ta okolnost predstavlja prethodno pitanje za pravilnu odluku suda u ovoj pravnoj stvari prvostupanjski sud je mogao, prekinuti ovaj postupak, dok drugi sud ne odluči o prethodnom pitanju ili sam riješiti to pitanje (članak 12. ZPP-a). O tome je li tužitelj ovlaštenik na jednoj trećini poslovnog udjela društva DM Signal d.o.o. prvostupanjski sud je odlučio pozivom na djelomičnu presudu donesenu u ovoj pravnoj stvari 25. ožujka 2009. povodom protutužbenog zahtjeva, koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7247/09 od 4. veljače 2014. Ovome treba dodati da je postupak na koji se pozivaju tuženici prekinut zbog smrti tužitelja Mladena Družijanića, a tuženici u tome postupku su bili njegovi zakonski nasljednici.

Dakle, svojim žalbenim navodima tuženici nisu doveli u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude. S druge strane, prvostupanjski sud je na temelju pravilno utvrđenih činjenica i pravilnom primjenom materijalnog prava, pravilno zaključio da su tuženici dužni nadoknaditi tužitelju štetu u vidu izmakle koristi, prvotuženik zato što je poduzeo protupravnu radnju i prenesenom imovinom društva DM Signal d.o.o. osnovao drugotuženika, a drugotuženik zato što je imovinom koja mu je protupravno prenesena ostvarivao dobit na štetu tužitelja. Ali je materijalno pravo pogrešno primijenjeno prilikom odlučivanja o dospijeću obveze za naknadu štete, kao i o visini stope zatezne kamate. Stoga je u tome dijelu ostvaren žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava na koji drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Naime, tužbeni zahtjev odnosi se na dobit koju je drugotuženik ostvarivao u razdoblju od prijenosa imovine kao gospodarske cjeline do 31. prosinca 2013. Takva šteta ne može dospjeti 20. travnja 2004. kada je sklopljen ugovor o prijenosu gospodarske cjeline. Prema odredbi članka 186. ZOO/91, obveza naknade štete smatra se dospjelom od trenutka nastanka štete. Jednaka odredba sadržana je u članku 1086. ZOO/05 koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja tužbe, kao i u vrijeme njene preinake. Iz činjenica na kojima se zasniva preinačena tužba proizlazilo bi da je tužitelju šteta nastajala kontinuirano svake godine. Tužitelj ne zahtijeva naknadu štete odvojeno za svaku godinu u razdoblju od sklapanja ugovora o prijenosu gospodarske cjeline do 31. prosinca 2013., nego u ukupnom iznosu za cijelo razdoblje. Takva šteta je dospjela tek onog dana kad je drugotuženik iskazao dobit koja je ostvarena u 2013. godini budući da obuhvaća i tu godinu. S druge strane, kako tužitelj o tome nije ništa naveo u tužbi, kao ni u preinačenoj tužbi, ovaj sud je uzeo da je obveza naknade štete dospjela na dan kada je tužitelj podnio podnesak kojim je preinačio tužbu, jer je prije toga ukupna šteta koju tužitelj traži bila nastala i time dospjela.

Tuženici su kao dužnici novčane obveze dužni platiti tužitelju i zatezne kamate, ali ne po stopi propisanoj za odnose iz trgovačkih ugovora ili po stopi propisanoj za kašnjenje s plaćanjem u poslovnim transakcijama između poduzetnika, kako je to određeno pobijanom presudom, nego po stopi koja je odredbom članka 29. stavak 2. ZOO/05 propisana za ostale odnose s obzirom na to da je riječ o obvezi naknade štete.

Na temelju navedenog proizlazi da u odnosu na glavnu stvar o kojoj je odlučeno pobijanom presudom, nisu ostvareni žalbeni razlozi na koje se pozivaju žalitelji, a ni oni na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, dok je odlučujući o dospijeću obveze i stopi zatezne kamate prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

Odluka o troškovima postupka, koju žalitelji pobijaju samo zbog odluke o glavnoj stvari, pravilna je i zakonita po osnovanosti i visini (članak 154 stavak 1. i 155 stavak 1. ZPP-a), osim u dijelu kojim je tuženicima naloženo da tužitelju plate zatezne kamate na troškove postupka po stopi propisanoj za odnose iz trgovačkih ugovora, iz istih razloga zbog kojih tužitelj nema pravo na zatezne kamate po toj stopi na glavni dug. O tome kada počinju teći zatezne kamate na troškove postupka odlučeno je na temelju određenog zahtjeva tužitelja (članak 2. stavak 1. ZPP-a).

Zato je na temelju odredbe članka 368. stavak 1. ZPP-a valjalo odbiti žalbu tuženika kao neosnovanu i potvrditi presudu prvostupanjskog suda u dijelu kojim je naloženo tuženicima da tužitelju plate iznos od 462.520,00 kn sa zateznim kamatama od 9. ožujka 2015. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose, a na temelju odredbe članka 373. točka 3. ZPP-a tu presudu preinačiti u preostalom dijelu tako da je odbijen tužbeni zahtjev za plaćanje zateznih kamata od 20. travnja 2004. do 8. ožujka 2015., kao i zateznih kamata na iznos od 462.520,00 kn od 9. ožujka 2015. do isplate iznad stope propisane za ostale odnose.

Na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a žalba tuženika protiv odluke o troškovima odbijena je kao neosnovana i rješenje u točki II. izreke potvrđeno u dijelu kojim je tuženicima naloženo da tužitelju nadoknade parnične troškove u iznosu od 72.450,00 kn po stopi propisanoj za ostale odnose, dok je u preostalom dijelu ta odluka preinačena na temelju odredbe članka 380. točka 3. ZPP-a tako da je odbijen tužiteljev zahtjev za plaćanje zateznih kamata preko te stope.

Na temelju navedenog odlučeno je kao u izreci ove odluke.

Zagreb, 28. veljače 2020.

Sudac
Lenka Ćorić

Dokument je elektronički potpisan:
LENKA ĆORIĆ

Vrijeme potpisivanja:
12-03-2020
14:21:51

DN:
C=HR
O=VIŠOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=f130d48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=ĆORIĆ
G=LENKA
CN=LENKA ĆORIĆ

Broj zapisa: 17894-88d44

Kontrolni broj: 0c31d-8cd5d-83322

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=LENKA ĆORIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Županijski sud u Bjelovaru
Bjelovar, Josipa Jelačića 1

Poslovni broj: GŽ-166/2020-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Bjelovaru kao drugostupanjski sud, po sucima toga suda i to Davorki Hudoletnjak, kao predsjednici vijeća, sutkinji Smiljki Premužić kao sutkinji izvjestiteljici i članici vijeća, te sutkinji Sonji Celovec Trivanović, kao članici vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Leonarda Družijanića iz Splita, Sulimančeva 3, OIB: 17504509330, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Ljubičić, Vrdoljak & partneri, Split, protiv tuženika DM Signal – P.T.F.E. d.o.o. Split, Papandopulova 22, OIB: 40959728416, zastupanoga po zakonskom zastupniku Vicku Tomiću, a ovaj po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Mrklić & partneri, iz Splita, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu broj P-5084/2017 od 20. studenoga 2019., u sjednici vijeća održanoj 28. siječnja 2021.,

presudio je

1. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Splitu broj P-5084/2017 od 20. studenoga 2019.
2. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova žalbe.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom presuđeno je tako da izreka u cijelosti glasi:

"I. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena Rješenjem Općinskoga suda u Splitu posl. br. Ovr-2267/16 od 18. travnja 2016. god., ovrhovoditelja DM Signal - P.T.F.E. d.o.o. Split, Papandopulova 22, OIB: 40959728416, protiv ovršenika: Leonarda Družijanića iz Splita, Sulimančeva 3, OIB: 17504509330.

II. Nalaže se tuženiku, u roku 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, naknaditi tužitelju troškove parbenog postupka u iznosu od 11.090,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja

na taj iznos teče od 20. studenoga 2019. god. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena."

Protiv te presude žali se tuženik po punomoćnicima, navodeći da se žali zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, te predlaže da drugostupanjski sud preinači prvostupanjsku presudu na način da odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i obveže tužitelja na naknadu parničnih troškova tuženiku, a podredno da ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje, te traži trošak žalbe.

Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu tuženika.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima tuženika prvostupanjska presuda sadrži jasne, logične i neproturječne razloge o odlučnim činjenicama, koji nisu u protivnosti sa provedenim dokazima, pa kako prvostupanjska presuda nema niti nekih drugih nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati, to nije počinjena bitna povreda parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14 – dalje: ZPP), na koju se u žalbi ukazuje.

Prvostupanjski sud je provedene dokaze ocijenio savjesno i brižljivo i to kako svaki za sebe, tako i u njihovu međusobnoj povezanosti, za što je dao i valjano obrazloženje, pa nije počinjena niti bitna povreda parničnog postupka iz čl. 354. st. 1., u svezi sa čl. 8. ZPP-a na koju se u žalbi ukazuje.

Ispitujući pobijanu presudu, sukladno čl. 365. st. 2. ZPP-a ovaj sud ne nalazi ni postojanje nekih drugih bitnih povreda parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, na koje se u žalbi ne ukazuje, a na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Suprotno žalbenim navodima tuženika prvostupanjski sud je na temelju provedenih dokaza i njihovom pravilnom ocjenom utvrdio sve odlučne činjenice o kojima ovisi osnovanost tužbenog zahtjeva, pa je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno, tako da nije ostvaren niti žalbeni razlog iz čl. 355. ZPP-a.

Na temelju tako pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je prvostupanjski sud primijenio i materijalno pravo kada je usvojio tužbeni zahtjev u cijelosti.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da se proglasi nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrši prvostupanjskog suda broj Ovr-2265/2016 od 18. travnja 2016. U tom ovršnom predmetu tuženik je kao ovrhovoditelj podnio prijedlog za ovrhu na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj R1-76/2008-29 od 12. lipnja 2008. radi namirenja novčanog potraživanja u iznosu od 19.430,40 kuna, zajedno sa zateznim kamatama počev od 14. veljače 2009. pa do isplate, kao i troška ovršnog postupka i to ovrhom na svim računima ovršenika, a ovdje tužitelja.

Protiv tog rješenja o ovrsi ovršenik, a ovdje tužitelj, podnio je žalbu, između ostaloga, tvrdeći da je namirio tražbinu ovrhovoditelja i to još u tijeku ovršnog postupka broj Ovr-7/2014, koji je bio određen radi namirenja iste tražbine. Rješenjem prvostupanskog suda broj Ovr-2267/2016 od 20. rujna 2017. kojeg je ovršenik primio 5. listopada 2017., ovršenik je upućen u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog žalbenog razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17 – dalje: OZ), te je ovršenik, a ovdje tužitelj, pravovremeno i podnio predmetnu tužbu, a što nije niti sporno.

Prvostupanski sud je na temelju provedenih dokaza pravilno utvrdio da je predmetna tražbina od 19.430,40 kuna trošak postupka, a radi namirenja kojeg je već vođen ovršni postupak u ovršnom predmetu broj Ovr-7/2014, te je rješenjem o ovrsi Trgovačkog suda u Splitu broj Ovr-7/2014 od 30. siječnja 2014. i određena ovrha radi namirenja te tražbine od 19.430,40 kuna zajedno sa zateznim kamatama od 12. lipnja 2008., pa do isplate i troškova ovršnog postupka po rješenju o ovrsi broj Ovr-189/09 u iznosu od 1.812,50 kuna zajedno sa zateznim kamatama od 11. ožujka 2009., pa do isplate, te daljnjih troškova ovršnog postupka, a sve umanjeno za iznos od 3.000,00 kuna, za koji iznos je ovrhovoditelj djelomično namiren uplatama ovršenika izvršenim 7. prosinca 2009. i 10. veljače 2010., te je određena ovrha na plaći ovršenika kada je i naloženo ovršenikovom poslodavcu da tražbinu isplaćuje na račun punomoćnika ovrhovoditelja Ivana Vidovića, a koji je i zastupao ovrhovoditelja, pa i podnio predmetni prijedlog za ovrhu.

Nadalje, je prvostupanski sud utvrdio na temelju iskaza tužitelja, iskaza odvjetnika Ivana Vidovića, koji je tada bio punomoćnik tuženika kao ovrhovoditelja, te uvidom u spis broj Ovr-7/2014 i potvrdu izdanu od strane odvjetnika Ivana Vidovića od 10. travnja 2014. da je tužitelj kao ovršenik namirio predmetnu tražbinu tuženika kao ovrhovoditelja, a zbog čega je ovrhovoditelj podneskom sastavljenim po punomoćniku Ivanu Vidoviću od 10. travnja 2014. i izvijestio sud da u cijelosti povlači prijedlog za ovrhu i da nema nikakvih potraživanja u predmetnoj stvari, te predlaže obustavu ovrhe, pa je Trgovački sud u Splitu svojim rješenjem broj Ovr-7/2014 od 14. travnja 2014. obustavio ovrhu i ukinuo sve provedene radnje.

Kao što je to pravilno utvrdio i prvostupanski sud, odvjetnik Vidović bio je ovlašten primiti isplatu tražbine, koju je ovdje tuženik kao ovrhovoditelj imao prema tužitelju kao ovršeniku, jer je tada, a što potvrđuje i svjedokinja Lidiya Tomić, koja je u to vrijeme bila direktor i zakonski zastupnik tuženika, još uvijek bio punomoćnik tuženika, a do otkaza punomoći je došlo tek tijekom 2015. godine. Osim toga i po rješenju o ovrsi naloženo je plaćanje na račun punomoćnika tuženika, a ne samog tuženika, a što je u ovrsi dopušteno i po sadašnjem Ovršnom zakonu kada su u pitanju troškovi postupka. Nije odlučno da li je ovu predmetnu tražbinu tužitelj kao ovršenik isplatio odvjetniku tuženika, koji je bio kao njegov punomoćnik i ovlašten primiti tražbinu, na njegov račun ili na ruke, jer se je dakle, radilo o dobrovoljnom plaćanju, a da je vršena prisilna naplata putem ovrhe na plaći, kako je bilo određeno sudskim rješenjem, tada bi poslodavac morao uplatu vršiti na određeni račun odvjetnika, tj. punomoćnika tuženika.

Neosnovano stoga tuženik ponavlja da je prvostupanski sud trebao prihvatiti prijedlog tuženika da se pribave podaci da li je taj novac uplaćen na račun odvjetnika.

Punomoćnik tuženika, odvjetnik Vidović bio je dakle, ovlašten primiti predmetnu tražbinu, a da li ju je on trebao predati tuženiku ili je mogao zadržati za sebe, to se tužitelja ne tiče, već je to odnos između tuženika i njegovog punomoćnika.

Budući da obveza između ostalog prestaje i ispunjenjem u smislu čl. 160. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 – dalje: ZOO), pa kako je dakle, tužitelj kao ovršenik svoju obvezu prema tuženiku izvršio, plaćanjem iste punomoćniku tuženika odvjetniku Vidoviću, koji je od strane tuženika kao vjerovnika bio po punomoći ovlašten primiti tu isplatu, pa je on i bio ovlaštena osoba u smislu čl. 164. st. 1. ZOO-a, to je dakle, prestala obveza tužitelja ispunjenjem tražbine, prije donošenja rješenja o ovrši prvostupanjskog suda broj Ovr-2267/16 od 18. travnja 2016., zbog čega je ovrha nedopuštena.

Obzirom da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, pravilno je prvostupanjski sud primijenio materijalno pravo, odredbu čl. 154. st. 1., u svezi sa čl. 155. ZPP-a, kada je tuženiku naložio da tužitelju nadoknadi parnični trošak u cijelosti.

Slijedom svega naprijed navedenog, a kako nisu ostvareni žalbeni razlozi, pa niti oni na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je žalbu tuženika odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku pobijanu presudu, sukladno čl. 368. st. 1. ZPP-a.

Budući da je žalba tuženika odbijena u cijelosti kao neosnovana, to je odbijen kao neosnovan i njegov zahtjev za naknadu troškova žalbe.

Radi svega naprijed navedenog, presuđeno je kao u izreci.

Bjelovar, 28. siječnja 2021.

Predsjednica vijeća

Davorka Hudoletnjak

Dokument je elektronički potpisan:
DAVORKA HUDOLETNJAK

Vrijeme potpisivanja:
15-02-2021
09:50:10

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U BJELOVARU
2.5.4.97=#130D48572736333436303736333635
L=BJELOVAR
S=HUDOLETNJAK
G=DAVORKA
CN=DAVORKA HUDOLETNJAK

Broj zapisa: **cb2f6-a86ff**

Kontrolni broj: **05d02-344b2-f40bc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DAVORKA HUDOLETNJAK, L=BJELOVAR, O=ŽUPANIJSKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.